

טוטו ספורט

השבוע עלה מינימום הכרס הראשון

ל" 500.000
(כולל העברה) * * *

מינימום כלל הכרס

ל" 800.000
(כולל העברה) * * *

יום חמישי — המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע — הלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

מכתב גלוי ל"אמונים"

השם „אמונים" הוא שם תנ"כי יפה מאוד. (אמון וא-מונה). גם השיר (עצו עצה) מורכב מפסוקים מאוד מעודדים ומנחמים מהתנ"ך. אולם צריכים אנו לקחת את כל התנ"ך ולהבינו ברוח תמימה כזאת — אחרת יש סיכון רב שהתנ"ך יהיה למחדל מצפוני.

המילה „אמונים" מזכרת בקשר עם „גוי צדיק" (ישעיה: כ"ו 2).

אם אתם רואים רצון משמים תפיק שטחים בכוח — בלי לרכוש אותם בצורה הוגנת (הסכמה חופשית) מבעלי-הם — הרי שגם הצד השני הוא צודק.

שיטת הלחימה של הארכיבישוף יוסוף ריא הביאה להכרה גלויה של הציבור הישראלי בצדק של עקורי שני הכפרים איקריט ובירעם. הציבור הישראלי היה בטוח על אי הצדק הגלוי שנגרם לעקורים. שיטתו של ריא היתה חוקית ובגלל זה הביאה לתוצאות הנכונות. והבן אדם הנח הוא בלי ספק, איש מוסר והוא הוכיח זאת שוב כאשר העדיף לוותר על כהונה רמה מאשר להכנס למחדל מצפוני.

לעומת זאת אתם רואים צו מצפון לתפוס שטחים ביהודה ושומרון גם בשיטות לא טהורות ביותר — אם כך: המטרה הנעלה מקדשת את כל האמצעים.

אני חושב שטוהר השיטות והאמצעים מעיד עד לאן המטרה היא קדושה טהורה ונעלה: האם המטרה היא שמימית או שטנית. אבל כתוב... נו בתקופת יהושע בן נון היה אמנם צו מאת ה' לחיסול כללי של הכנעניים — אבל בתקופת עזרה ונחמיה היה הצו להתבודד מעמי הארץ.

אבל בתקופתנו יש רמז חזק וברור לחלוטין למיזוג עם עמי הארץ (יחזקאל: מ"ז 22-23 ובישעיה: י"ט 23-25 יש גם רמז למרחבי שם).

בנימין ברנר, טבריה

(המשך מעמוד 19)

אבנר תומר להיוועץ באיש, אפילו לא במומחה לקריאה בכפיהיד, ובו יהא עליו להחליט בעצמו — בין שתי הנשים שסביבו סובב כל עולמו, ואשר סביבו סובב כל עולמו — אשתו עופרה, וידידתו שיפ"רה.

נישואין, גירושין * — ושוב נישואין

כאשר השתחרר מהצבא בגיל 21, הכיר אבנר תומר את עופרה, יפהפייה מדהימה ממוצא אירופי, בת נסיציונה. עופרה היא אחותו של עורר-הדין ישראל גיל, מי שמשמש בין השאר כיועץ בענייני מישפט וחוקי-עבודה מעל גלי שידורי ישראל, ואשר לה שתי אחיות, יפהפיות גם הן: חווה וליאורה.

עופרה ואבנר התאהבו כמו בספרים, והחליטו מייד להתחתן. הם אומנם עשו זאת, כעבור חודשים ספורים, אך זאת למרות התנגדותה התקיפה של מישפחתה של עופרה, אשר סירבה לתת את הבת לבחור חסר ממון ועתיד נראה-לעין.

שלוש שנים חי הזוג הצעיר בחדר שכור, בתנאי דלות, ואחר-כך התגרש. אבל הייתה היתה חוקה מכל הגירושין החזיקו מעמד חצי שנה בלבד, ואז נישאו השניים שוב, כשהם מאוהבים עוד יותר מקודם, ומאשרים מאד למרות שהפרטה עדיין לא חיתה מצוייה.

הבת, בשמת — שבשמה קרוייה חברת-ההשקעות של תומר — ילדה שחומה ויפהפייה, שהוריה משתגעים אחריה, נולדה לפני שש שנים. אושרו של הזוג הצעיר היה מושלם.

„זאת היתה התקופה הכי מאושרת שלנו", מספרת עופרה. „אהבנו כמו שני ילדים, היתה לנו בת נפלאה, והכל היה נהדר למרות שלא היה לנו כסף."

אלא שאז חל המיפנה. אבנר נפל על הרעיון שהעלה אותו לבסוף על סוס ה' הצלחה, והעניינים החלו מתגלגלים במהירות מסחררת.

„פתאום הוא התחיל לחפיע בבית עם חבילות של כסף", מספרים בני-המשפחה משני הצדדים, „זה היה עוד בתקופה שלא היה לו גרוש. ולא מדובר כאן בעשרות, או במאות, לירות, אלא ממש באלפים. בהתחלה לא היינו בטוחים בטיב עסקיו."

„ההצלחה שלו היתה כל-כך פתאומית ועצומה", הם אומרים, „שעד היום אנחנו לא בטוחים בה, ונדמה לנו שכל רגע זה עלול להיפסק."

ההצלחה אכן היתה פתאומית, ומסנוורת. אבנר תומר עבר ממצב של סוכן-ביטוח קטן, שאין לו כלום, למעמד של איש עסקים מצליח שיש לו כימעט הכל, ואז הוא הכיר את שיפ"רה.

עוד יפהפייה * אחת

שיפ"רה ניידרמן, בת המושבה זיכרון-מקדש, היא גרושתו של קובי ניידרמן הנאה, שהתאלמן שנים אחדות קודם-לכן מאשתו, ליהיא חרל"פ. ליהיא, בת למישפחה רחובותית ותיקה וידיעה, מתה כתוצאה מתאונה נדירה (קוץ גנעץ בה כאשר יצאה לקטוף פרחים, והיא נפסטה מצפדת). והותירה אחריה שני ילדים.

אחרי מות אשתו פגש קובי בשיפ"רה היפהפייה חומת-השיער (בלוגדית כיום), והשניים נישאו. נולד להם בן, אלא שי הנישואים לא עלו יפה, והם התגרשו.

ואז, לפני כשנתיים, פגשה שיפ"רה ב' אבנר. אשתו, עופרה, התגררה כל העת בחיפה, עם בתם, ואילו הוא גיחל את עס' קוי בתל-אביב, כשהוא לבדו, ללא המישפ'חה. לאחר שהכיר את שיפ"רה והשניים התאהבו, החל מופיע עימה בפומבי, בתל-אביב ובאילת. עופרה לא ידעה דבר בתחילת, אך לבסוף גודעה לה עובדת הרומן החדש של בעלה. אלא שהיא עדיין אהבה אותו, כמו בתקופת הקשה, והחליטה להח' זיק מעמד.

שיפ"רה, מצידה, „ליידי" בעלת-הוועדה ואשת-חברה מלוטשת, לא משת מצידו. היא

לימדה אותו להתלבש, ולאכול. „אני שיפ"צ" תי אותו", נשמעה טענת בהזדמנויות שרנות.

הונו של אבנר לא עלת לה לראש. היא אומנם אינה עובדת, פרט לתקופה בה שימ' שה כמוכירתה — לאחר שיכנוע מצידו, כיוון שרצה כי תהיה קרובה אליו — אך הוא דואג לה ולבנות הקטן, היא מת-גוררת בוויולה שכורה ברמת-הן, ורק לאחר רונה קיבלה מכונית חדשה במחנה. הוא עצמו אינו מפרני בהוצאות על לבוש, אך שיפ"רה לבושה תמיד במיטב האופנה — כי כך הוא רוצה.

אבנר תומר אוהב בכל ליבו את שתי הנשים שבחיו, ואינו מסוגל להיפרד — לא מזו ולא מזו. הן — מחזירות לו אהבה ונאמנות לו לחלוטין. אלא שקשה לתאר זאת אחרת. אין כמוהו גבר רודני, קנאי ושתלשני באהבתו.

סיפורי-הקניאה של אבנר תומר הפכו זה-מכבר לשם-דבר. שיפ"רה, למשל, אינה רשאית לצאת מן הבית אפילו לקניות, מבלי לדווח לו על כך תחילה, ואם חס' וחלילה, הגיע עליה גבר זר את עינו — מייד מתערב אבנר, לגבי עופרה, האשה החוקית — אותו סיפור בדיוק.

וכך הוא חי בין שתי הנשים, מבלי שיוכל להחליט במי לבחור סופית ועל מי לוותר, וכאשר אחת מהן נפגעת יותר מן הרגיל — הוא מפצה אותה במתנות, וחוזר חלילה.

במקום גט * שלום-בית

פני כעשרה ימים, עם התפוצץ פורש ההלוואות לעיריית אילת, פורסם כי עופרה תומר הגישה בקשה להוציא נגד בעלה צו לעיכוב יציאתו מן הארץ.



תומר מכתיר מלכה באילת
עסק יקר מאוד

וכן בקשה לגט. אבנר לא הופיע לבית-המישפט, בטענה של „כאבי-שיניים", ו' לאחר-מכן ביקש „שלום-בית".

ביום הראשון השבוע ערך אבנר מסיבת-עיתונאים, בבית-סוקולוב בתל-אביב, בשעה 6 בערב. בצהרי אותו יום חיפשו אותו כתבים במשרדו בתל-אביב, „הוא נמצא במשרדי מסי-הכנסה בחיפה", נאמר לחם בתשובה לשאלתם. הכתבים צילצלו מייד לבית אשתו, עופ'רה, בחיפה, בניסיון לאתרו. מעברו האחר של הקו בקע קולו של אבנר עצמו: „אשתי באמבטיה", אמר.

וכך הגיבה עופרה על הסנסציה תקשורה בבעלה שמילאה השבוע את העיתונים: „אני מקווה מאד שיום אחד שוב לא יהיה לו כסף, ואז הוא יירד מהאולימפוס ויחזור אלי, הביתה. או נזכר להיות שוב מאושרים כמו שהיינו פעם, כשלא היח לנו כלום."